

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Cap. I. Quatuor à suscepto Baptismate Paschata transegisse Servatorem
usque ad diem mortis suæ fit palàm.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

videntur deficere, saltè illorum nullus suppetebat, qui appareret infallibilis Æræ istus indubiè constituendæ tessera, vel tantum moralem evidentiam pareret, cui intellectus hominis cordati & possit & debeat acquiescere, uti binas habemus certissimas digerendorum temporum notas pro anno servatoris morti tribuendo. Argumenta attamen aliqua præsentis sectione dabo, ex quibus independentè etiam ab Epochâ passionis Dominicæ sufficienter inferri queat Æra nativitat. Ad elucidationem quatuor capita præmitto, quæstionem ipsam quintum discutiet.

CAPUT I.

Ostenditur Christum à suscepto Baptismo quatuor supervixisse Paschata.

DE tribus nullus orthodoxus facilè dubitabit, quippe dilucidè à Joanne Evangelista assertis. Primum notatur cap. II. 23, ubi de Jesu assertitur: *Cum autem esset Jerosolymis in pascha, in die festo.* Ubi in rem nostram potest notari, Judæorum pascha antonomasticè nuncupari *diem festum*. Ex quo inferitur, diem festum sine addito à S. Joanne assertum loco paschatis habendum. Secundum iterum clarè ab eodem Evangelista exprimitur c. VI. 5, ubi inquit: *erat autem proximum pascha dies festus Judæorum.* En confirmationem illationis nuperrimè factæ! Pascha tertium omnes quatuor Evangelii Hagiographi referunt, quo videlicet Dominus juxta legis præscriptum agnum pridie comedit, quàm ipse in ara crucis immolaretur. contendo addendum etiam Pascha quartum à Domino transactum post sacratas attactu suo Jordanis Undas. Harduinus quidem id omissum censet à S. Joanne, negatque illis verbis exprimi c. VII. 1. postis: *Post hac erat festus dies Judæorum.* A reliquis tamen Evangelistis relatum dicit, eo quòd dilectus Christi discipulus nil eorum, ut ipse autumat, attigerit, quæ Magistri prædicationem antecessere. Sed communis opinio authorum quatuor à Baptismo paschata numerantium tenet, per verba Joannis *erat festus dies Judæorum* pascha denotari. Idque sic ostendo 1. quia Evangelist

gelista ille per diem festum Judæorum, nil aliud intelligit, quàm solennitatem paschalem, ut ex duobus paschatis antè adductis liquet. 2. Quando affert festum Judæorum à paschate diversum etiam quale illud sit, explicitam mentionem ingerit; ut cum c. VII 2. dicitur: *erat autem in proximo dies festus Judæorum, scenopegia.* 3. E regione textûs: *erat festus dies Judæorum.* c. V. 1 citantur in margine leviticus, & Deuteronomium iis locis, ubi manifestè agitur de paschate Judæorum: ergo & textus S. Joannis de eodem festo est intelligendus, aliàs ea citatio foret, ut dici solet, aries præter parietem. 4. Si Christus à Baptismali latice in vivis non transegit quaternam paschata, neutiquam verificatur vaticinium Danieli factum & c. 8. præcedentis sect. relatum, quòd scilicet multis sit confirmandum pactum unâ hebdomada, septuagesima nimirum, & Christus Dux occidendus in dimidio illius, ac defectura hostia. Vel enim eo, quo baptizatus Servator anno, iste baptismus præcessit, vel est secutus paschatis tempus? si prius dicatur, ipse annus Baptismatis involvisset pascha primum, alter insequens secundum, annus denique tertius mense tertio vel quarto pascha tertium, quo sententia tria duntaxat paschata signans Domino post Jordanis aquas in vivis degente, illum mortuum asserere debet: ergo non in dimidio hebdomadæ triennium ultra semestre complexo, occisus esset Christus post Baptisma sed ultra unum annum, ut patet, antea. Si verò dicatur posterius, videlicet Baptisma à Christo solùm post pascha receptum, eidem anno tribui summùm poterunt menses novem, binis sequentibus, totidem paschatis distinguendis, biennium, & anno quo cruci suffixus Dominus, trimestre circiter, sicque conficiemus annos universim tres hebdomadæ dimidium neutiquam æquantes. In hac proin opinione admittente tria duntaxat paschata à Domino Baptizato inter vivos peracta, nullatenus impletur dictum vaticinium.

Vice versa admissis paschatis quatuor res erit salva. Nil enim cogit asserere Servatorem Jordanis flumine tinctum ante pascha. Pono ergo receptum à Christo Baptisma anno *Æ. V.* vigesimo quinto seu in mea mundanæ Epochæ Chronotaxi *Æ. M.* 4025. diu post anni istius pascha scilicet die septembris XVI, quæ erat Dominica, & idèd hoc pono, ut cum Ecclesia sententiam canente: *Tribus miraculis ornatum diem sanctum (Dominicum scilicet) colimus. Hodie stella magos duxit ad præsepium: hodie vinum ex aqua factum est ad nuptias*

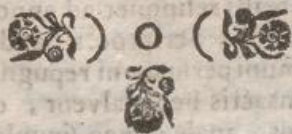
nuptias: hodie in Jordane à Joanne Christus Baptizari voluit, ut salvaret nos. Item cum Hipponensi, diem Dominicam loco alias citato etiam idèò magnis laudibus extollente, quòd in eo baptismum sumere dignatus sit Dominus. Sic obtineo tres vitæ Christi Ducis annos integros nempe Æ. V. 26. 27. 28. totidem paschatis discernendos, & præterea annum dimidium à XVI. die septembris ad diem Martii XVIII. qua Geminis Coss. in quarto paschate Dominum cruci suffixum ostendi anno nempe Æ. V. 29. Æ. M. 4029. seu dies unversim 1278, quot à die septembris ad diem Martii intercessere, seu hebdomadæ septuagesimæ Danicicæ præcisè dimidium, ut patebit ritè computos subducenti. Atque ob hanc ipsam rationem medietatis hujus hebdomadariæ recedendum duxi ab ea sententia, qua die VI. Januarii anni vulg. Æræ vigesimi sexti Christum baptizatum arbitratur. Inde enim usque ad occisionem Ducis nostri non intercederet triennium cum semisse, sed solum cum trimestri circiter, quantum dies sexta Januarii anni Æ. V. 26. à decima octava Martii anni Æ. V. 29. recedit.

Posset ulterius ex Baronio ad annum mortis Dominicæ sic ostendi diem istum festum pascha fuisse. Antequam de die illo c. V. v. 1. facta sit mentio, Dominus discipulos suos allocutus c. IV. 35. ita inquebat: *nónne vos dicitis, quòd adhuc quatuor menses sunt, & messis venit.* Ergo illud tempus, quo ita Christus est Apostolis locutus, quadrimestri distabat à messe seu fine Martij: nam in palæstina tunc fruges meti solebant, adeoque initium Decembris idem tempus respiciebat. Vel ergo dies ille festus Judæorum, de quo c. V. 1. anni ætate excedebat festum paschale, vel huic congruebat, vel denique pascha prævertebat? si dicatur primum aut secundum, patet intentum, quòd nempe vel supposuerit festum paschale ab eo diversum, de quo subin agitur c. VI. 5. à nemine in dubium revocabili, utpote, quòd uno anno præcessit Christi pascha ultimum, ejusque morte sacratum, vel quòd fuerit ipsum pascha eadem ratione distinctum à paschate cap. VI. Si verò dicatur, quòd ille dies festus Judæorum præcesserit solennitatem paschalem, tunc incidere id festum debuisset uno ex tribus postremis anni Judæorum sacri mensibus, scilicet *Adar, Sebeth, Thebet* respondentibus Februario, Januario, & Decembri nostro. Atqui illis mensibus nullum in calendario hebraico occurrit festum, saltem à Deo institutum, vel tale quod

sim-

simpliciter festi nomine appellari queat. Unum mense *Adar* celebratur festum sortium, seu *Phurim*, quod tamen solum est institutionis humanæ, & non videtur probabile *festi* nomine sine addito fuisse ab Evangelista signandum, cum aliorum festorum etiam Divina institutione apud populum Judaicum inductorum ab eo fieri soleat specifica nuncupatio, ubi de ijs sermo est, ut supra notatum.

Superaddunt pauci Paschatis quatuor transactis à Christo post susceptum baptismum etiam quintum, sed citra fundamentum, ut videtur satis firmum: non enim istius quoque adstruendi versus aut textus S. Scripturæ afferri potest, qui id evincat. Nam quod cap. VII. 37. Joan. dicitur: *in novissimo autem die magno festivitatis stabat Jesus & clamabat*, intelligendum non esse de festo Paschatis, nota marginalis clarè indicat Levitici cap. XXIII. 27. citans, ubi festum Expiationum refertur mensis Judaici septimi decimo die celebrandum. Ceterum lectione illius cap. VII. Joan. liquebit, *festivitatis diem magnum* fuisse Scenopægiæ seu tabernaculorum festum ejusdem mensis septimi die quinto decimo & septem sequentibus diebus magnas inter solennitates agendum, ut constat ex capite Levitici. In hac porrò s. Paschatum sententia, quod de tribus duntaxat admittis nuper diximus, non fuisset impleta propheta de Christo Domino in dimidio hebdomadis occidendo. Claret hoc, si recepisse baptismales aquas Servator dicatur post celebritatem paschalem: quatuor siquidem Paschata totidem annos Baptismum consecutos deposcent, Pascha verò quintum trimestre circiter, adeoque minimum aliquot menses ultra quadriennium, quod hebdomadæ dimidium annua ferè periodo excedit. Si verò asseratur collatum Christo Baptismum ante Pascha, seu ante elapsum annui spatii quadrimestre, addito triennio ternis debito paschatis primi & quinti paschæ mensibus, quadriennium proximè constabitur semestri ferè exsuperans hebdomadis partem mediam.

P

CA-